

Úvodníček

Tak a už se zase jezdí ven. Batohy, spacáky, kotlíky a pařeniště jsou oprášeny po zimním spánku. Není co dodat, snad jen, ať nám počasí přeje.

Připomínám, že je nutno odevzdat přihlášku na tábor a též tábor zaplatit. Informační schůzka k táboru je 10.5.2005 v 19:00 na klubovně. Nezapomeňte to oznámit rodičům.

Kosa

Volání levničova

aneb do pustin Velikonočních ostrovů

Nuže milí mladí přátelé, to jsme se vám jednou zase pěkně pobavili. Ani to není tak dávno, sám si na to vzpomínám, ech tak tedy dobrá: Kolem hodiny dopolední lépe než ranní se kolem Dejvického nádraží začala shromažďovat sebranka. Ale nebyli to jen tak ledající vykukové či potloukači. Byli to Kočovníci. Ne však sami. Několik odvážlivců se k nim na tomto brzkém srazu připojilo, aby s pomocí Vlačí odplulo a tak podobně se nechal dopravit do kraje Velikonoc. Ano, ano, rozumím, také jsem čekal čokoládovníčky a další poťouchlé zajace, kteří krom alobalových trenek jsou uvnitř naprosto dutí, což odpovídá i jejich výrazu naivů, nicméně se mé očekávání nenaplnilo. Velikonoční ostrov, přátelé, to neznamená vejce, pomlázku, berana nebo dokonce polární

půlroční velkou noc. Velikonoční ostrov znamená sochy obrovských mužů v podivných kloboucích, kteří tajemně stojí a již několik století, ne-li tisíciletí, přemýšlí. Také by vás zajímalo nad čím? Možná už na něco přišli, ale myslím, že vzhledem

k tomu, že jim to trvalo několik stovek let, tak nám to neřeknou, protože by to nebylo moc fér, abychom přišli k hotovému jen tak zadarmo. Dost rozumování, nemáme přeci

tajemné stání ani tolik času jako ty. Sochy.

Vé ostrov se kupodivu objevil na obzoru přesně v okamžik, kdy by si obyčejný člověk řekl, že dorazil do Řevničova, respektive na jeho lesní nádraží. Což také byla pravda, ale jen pro toho obyčejného člověka. My jsme mezitím zjistili, že na ostrově sídlí paní Slepice a pan Pták a ti měli společná vajíčka (barevná), která upouštěli ze svých patrně

kde se vzal, tu se vzal, přišel oběd. Nikoliv nahý, za to však velmi příhodný. Milá příhoda pojist tak uprostřed dne. Nebo ne? Ale ano! Pojdme se však podívat, co měl kdo k snědku přichystáno! Nějaký chlebíček, rízeček, někdo obložený se salámem, prokládaný banánem, jiný zase sušenky, ovoce, zkrátka: každý si jí, co chce. Dobrou chuť a ty se Gimli nermuť, žes jen tuňákem jazyk potěšil. Pravda bylo třeba sil. Všechn. Aha, tak už víte, kdo je největší Čech.

Ostrov Vé se nám pak proměnil do puzzle. Spíše však jeho sochy, které jsme dle složenin fot postavili a pak nechali rozběhnout. Vše pod dozorem Pavla Pavla Kokeše Bé, ten však, jak mi teď došlo, nebyl zde,

kloak. No tak přece jen ta vejce, nuže sbírejte! Mé družstvo složené z Nejlepších daloaje svou převahu družstvu Největších bramborů (dále jen NB) už při první hře, u které jsme pro vítězství museli vyluštít šifru, což byla hráčka tak na jednu vteřinku. Jenom družstvo NB na vyluštění potřebovalo asi tři půlhodiny.

Cesta pokračovala dál, vajíčka se chrlila, ale najednou přišel už trošku jinačí úkolík. Cílem bylo co nejrychleji vytáhnout kámen, který jsme položili na svou délku za hranice kruhu, který nás omezoval. No dobré, tady jsme nedopadli nejlépe, ale stejně si myslím, že v tom byl nějaký švindl.

Ani to moc dlouho netrvalo a najednou,

natožpak tam. Nějak si špatně vzpomínám. Dál. Jsme samozřejmě šli. Lesem, poli moc ne, lesem, pořád ještě poli vůbec ne, lesem a jejhle, koleje se nám tu objevily. Vy mršky rovnoběžný! No uvidíte, co vám tu předvedeme, tedy hadicehod spojený se

zmítotočem. Zmije? Ne, ta ne, na tu je ještě příliš zima. Nám bylo práma, protože už bylo téměř jisté, že NB porazíme. To se také stalo, naši převahu jsme potvrdili na nádraží, kde jsem polapili uniklou slepici a kde jsme za nasbíraná vajce dostali ne přes, ale do huby bombouny. S explozemi křepelek cukrů cukrů jsme odjeli i do Prahy.

A k čemu to celé bylo? Hloupá otázka, to je přeci úplně jasné. Aby se to stalo!

Gimli

Tc Byl Zase...

Bezvadný výlet, že jo? Vy nevíte jaký, tak to jste out. Zkusíme to tedy napravit a začneme pěkně od začátku. V pátek bylo na pořadu dne hned několik úkolů. Za prvé) srazit se u klubovny – provedeno dokonale, za druhé) srazit se na nádraží – provedeno také dokonale, za třetí) dopraviti se vlakem na místo určení- což známená do Mýta – provedeno dokonale. Tím ovšem dobroružství nekončilo, jako další úkoly neméně obtížné se ukázal výstup z vlaku a následné nalezení školy. Ani jeden z těchto dvou úkolů nebyl uspokojivě proveden: vystoupili jsme na opačnou stranu, na nádraží čekající paní ředitelka tam nebyla, ale šikovní Kočovníci to přece jen zvládli. Nu a po nalezení i paní ředitelky i školy jsme se v nabité třídě uložili ku spánku.

A přišel druhý den. Začal samozřejmě snídaní a pokračoval odchodem na celodenní procházku. To By Zase nebylo až tak divné, že, ale když už jsme na té procházce byli, rozhodli jsme se udělat si také takový pěkný malý Turistikoo –

Branný Závod. Start byl kousek za vesnicí (její jméno si opravdu nepamatuju) a pokračoval lesíčkem s občasnými kontrolami (například: azimutové kolečko, zdravotník, uzlař, lanová lávka a ohňař).

Po doběhnutí posledního a odchodu pana lesníka, jsme si mohli konečně udělat práma ohýnek a moc dobré buňtky. Po tak skvělém obědě jsme nemohli udělat skoro nic, ale přemohli jsme se a vyrazili na cestu domů.

Přes kopce a louky, hory a lesy dorazili jsme nakonec domů, kde jsme šťastně padli a po večeři si také šťastně zahráli pár her a zamávali Kosovi a Marcelovi na cestu domů.

Potom nastala hlavní

část večera – rozdělování dobrat za účast v TéBéZetce. Tedy: první v kategorii mladších byla Bára a první ve starších byla Jana. Tak a teď chrupky chrupky do tvrdé postýlky.

Ráno bylo vyrobeno delikátní kakajíčko se sladoučkými chlebkými. A po spučnutí snídaně jsme si museli zabalit, a jelikož zbyl čas, zahráli jsme si ještě frisbee. Když začalo poprchávat, uklidili jsme se dovnitř a vzápětí jsme uklidili také třídu a kuchyňku. Pak už zbývalo jen zhlnout polívčíčku a vydat se na vlak a posléze i zpět do Prahy.

Historka magistra vitae

Dnešní příběh vás poučí o tom, jaký

může být Noční pochod. Jedna z hlavních informací k tomuto článku je ta, že jeho autor je velmi uznávaný spisovatel a tudíž záznam v mobydičké kronice je jedním z jeho prvních spisovatelských počinů. Čtěte tedy pozorně, atť vám nic neujde. Asi

bych měla ještě poznamenat to, že pisatelem je Citrón, ale literární labužníci, jako jste vy, to už určitě pojnazí...

Tedy Nočňák z roku 1991:

Sešli jsme se u školy v 17:00. Potom na nádraží Vysoké Mýto a vlakem jsme se přepravili do Liběchova. Z Liběchova jsme chtěli jít do Osinalic, ale došli jsme do Medonos. Cestou jsme samozřejmě plnili nějaké úkoly. Z Medonos jsme chtěli jít do Osinalic, ale zase jsme se netrefili a došli jsme do Chudolaz. Z Chudolaz nás vezli autem, neboť jsme nebyli schopni jít dál. S autem jsme zabloudili také, ale přece jenom jsme tábořiště našli. Rychle jsme si postavili pařeniště a vybalili ty nejnutnější věci a šli spát. Vstali jsme v půl desáté, za hodinu jsme rozdělali oheň a uvařili snídani. Potom jsme poopravili pařeniště, dorozbalili a už byl oběd. Po obědě byla hra „Velký boj o poklad“. Byl jsem Španěl. Se Zkumavkou a Miskou jsme ušli lesem asi 4 km. Hra končila asi ve čtyři hodiny. Potom byla volná zábava a já jsem

udržoval oheň, pak byla večeře a po ní jsme zase udržoval oheň. Vodník zatím hrál fotbal. Pak Tomil u ohně hrála na kytaru a pekli jsme si kabanos. Potom se šlo spát. Dnes v noci jsme pořádně promokli. Vstávali jsme v devět, Kosa ihned vstal a rozdělal oheň, potom jsme udělali snídani. Po snídani jsem sušil promočenou bundu. Potom se balilo a vyrazili jsme směr do Liběchova a odtud do Všetat. Ze Všetat jiným vlakem do

Prahy a pak tramvaj í číslo 8 až k nám domů. Tento Noční pochod se mi velmi líbil a doufám, že ten příští bude také tak skvělý.

Takový pěkný, optimistický konec je myslím to pravé i na konec tohoto článečku. Tak se poučte a vydržte se svou zvědavostí až do příštího Týpka. Pápalá lápá pápápóó.

Anežka

Co se děje na kolejích

Na obrázku vám přináším snad do budoucna dobrou zprávu. Tramvaj vyfocená na traileru byla do ústředních

dílen v Hostivaři přivezena ze severomoravského Šumperka, kde sídlí firma Pars a.s. celkem nedávno. Jde o vcelku vysokokapacitní tříčlánkovou tramvaj, která byla doposud a ještě stále je k zahlednutí na linkách 9, 24 a na „pilotní lince“ 3. To, co sem bylo dovezeno ze Šumperka, je vcelku od základu repasovaný výše zmínovaný typ. A změnilo se tedy: Byly přidány na každé straně dvojice světlometů (tramvaj má stanoviště řidiče na obou stranách), byla posílena celková nosná konstrukce vozu (k překvapení všech od výroby poddimenzovaná), osazena nová vzduchotechnika, nové sedačky a informační systémy pro cestující. Hlavním tuningem je však

nahrázení prostředního článku nízkopodlažním. Vůz podstoupí testovací jízdy na nečisto i s cestujícími a pokud se úpravy osvědčí, budou do Šumperka postupně posílány další vozy na rekonstrukce. Tak se těšte, snad se toho dočkáme.

Ať to hraje na harmoniku – Ikarus

Degu a rybky

Minule jsme se dozvěděli něco o březosti a porodu osmáků Ale občas se

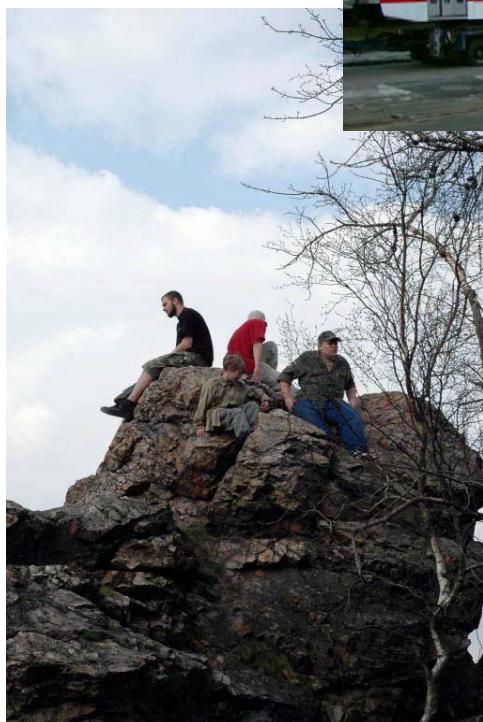

stane smutná nehoda, že samička zemře po porodu a mláďata přežijí, ale pokud jím nepomůžeme, tak jen pář desítek hodin. Pak je velmi důležité, čím mláďata krmíme místo mateřského mléka, protože je velmi těžké novorozeňata odchovat, mateřské mléko a látky v něm jim velmi chybí.

Dát mláďatka k jiné kojící samici není bezpečné pro mláďata, proto je jediná možnost, krmit je nějakou náhrázkou mateřského mléka.

Je několik receptů na krmení pro mláďata. Uvádím jich několik, které jsou vyzkoušené v praxi.

Směs pro krmení mláďátek se dá vytvořit z **neslazeného kondenzovaného mléka** (Tatra) smíchaného s **heřmánkovým čajem** (v poměru 1:2). Jednou za den přidáme trošku **medu** kvůli energii, můžeme přidat také trochu **odvaru z ovesných vloček**. Této směsi si

můžeme udělat více a uchovávat ji v lednici, před krmením ji pak vždy trošku zahřejeme zhruba na tělesnou teplotu. Ke krmení použijeme kapátko (protože stříkačka má velký tlak a špatně se ovládá v tomto případě, kdy je potřebná značná jemnost) nebo do mléka namočte vatu a nechte mláďata ji cučat. Mláďátka krmíme ze začátku každé 2 až 3 hodiny (raději i v noci), postupně můžeme intervaly trochu prodloužit až mláďátka začnou přijímat i pevnou stravu. Po krmení ještě mláďátkům asi 5 minut masírujeme opatrně vatovou tyčinkou (namočenou ve vlažné vodě) bříško na podporu trávení a okolí konečníku (bez toho se nedokážou vyprázdnit). A také ho občas myjeme vlažnou vodou, čímž nahrazujeme jazyk samičky.

Pro osmáky je také **vhodné náhražkové potkaní mléko**, které je ale

drahé. Krmí se s tím také 2 až 3 hodiny. Další možností je **předpřipravená směs pro koťata**, ale lepší je předem se poradit s veterinářem. Interval v krmení je stejný.

Kromě krmení je velmi důležité držet mláďata v teple, mohou umřít na podchlazení. Je dobré položit klíčku

(nebo misku, mláďátka můžeme mít také v měkce vystlané misce, např. papírovými kapesníky) s mláďaty na topení, samozřejmě to s teplotou nepřeženeme, aby se zase osmáčci neupekli. Pokud máme jiné osmáky, např. samečka - tatínka mláďátek, můžeme k nim mláďata mimo krmení dávat, velmi pravděpodobně je také budou zahřívávat a starat se o ně, i když ne tolik jak by to zvládla samice, která je porodila.

V příští rubrice si přečteme o tom, kdy se můžeme k narozeným osmákům chovat jako k dospělým.

Gizela

Fototydlifón

Dobrého počtení, milé čtenářstvo. Jak jistě víte, je tu nový měsíc a s ním nové Týpko a s ním staré rubriky a s nimi stále ty stejné otřepané vtípy. Nejinak tomu bude

i v případě tohoto článku. Věřím ale, že jste si na tento již tradičně nudný a zdlouhavý úvod za těch x čísel Týpka zvykli a nebudeste jím otráveni více než obvykle. No vidíte, a je to za námi, můžeme se se pustit do článku samotného.

O tom, že pohádkovým postavám není radno důvěrovat se minulý týden přesvědčila skupinka výletníků z Prahy. Unaveni

náročným půldenním pochodem rozhodli

se dopřát si chvíli odpočinku ve stínu smrčiny. Možná tam rostlo i něco jiného, ale to teď nebudeme rozebírat. I usadili se a náhle, kde se vzal, tu se vzal, za devatero horami a devatero řekami, teda tam vlastně ne, objevil se stařeček. A že prý jím něco dá. Inu, pravili sobě pocestní, proč ne, když to bude zadarmo. A čekali, co že to vyvalí. Čekali leccos, no bodejť, však taky byli z Prahy a tam člověka jen tak něco neprekvapí. Ale že stařeček vytáhne z kapsy stoleček, ba spíše stolek, řekněme raději stůl, a ne ledajaký, to

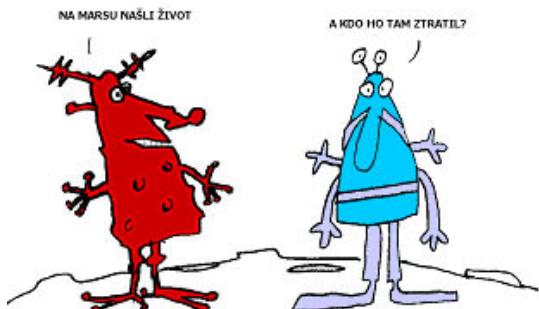
vskutku nečekali. Krve by se v nich nedořezal. Ale kdeže, dořezal, ale to se tak říká. No a co tedy bylo dál? Stařeček spustil, že prý to není jen tak obyčejný stoleček, tedy stolek, ba dokonce stůl, ale že prý to je stůl kouzelný. A to se zas ale výletníkům jaksi nezdálo a vyprskli smíchy. Dědeček se zamračil a povídá, že jen ať se nechichotají a raději si sami vyzkouší, co stůl dovede. On sám prý nejdříve nevěřil, že by to mohlo fungovat, ale když zhubl 30 kilo za pouhých 10 dní....neuvěřitelné! To musíte mít! Volejte ihned a získáte zdarma jedinečnou kolekci největších hitů Michala Davida a mikrovlnnou troubu s napařováním! Moment, to jsem jaksi odbočil. Tak tedy že prý stačí stůl požádat a on se sám prostře. Že ne? Jako důkaz

vytáhl stařeček z kapsy párek v rohlíku, který mu prý stůl mimo jiné vydal. To přesvědčilo i ty nejzarytější odpůrce kouzelných stolečků v řadách výletníků a v následujícím hluku si ani nevšimli, že stařeček někam zmizel. Až když po půlhodině prosení a hulákání stůl stále nereagoval, všimli si, že zmizel nejen stařeček, ale i všechny jejich věci. Notně nasupeni tedy poutníci usoudili, že stůl pravděpodobně nic nevydá a jali se hledat dědu v místní vsi. Místní hostinský jim prozradil, že nešlo o kouzelného stařečka, ale se vší pravděpodobností o podnikavého člena místního zemědělského družstva. Vzápětí však hospodský přišel o televizor značky Sony, který jeden z výletníků napadl poté, co hlasatelka ohlášila pohádku Obušku z pytle ven.

marcel

Luštěnky

Jak jsem minule slíbila, prozradím

vám řešení Einsteinovy luštěnky. Tedy vezte, že rybičky chová Němec. A vaše úspěšnost? Do bedničky B odpověděl (a dokonce správně), a proto bude odměněn jen Vigo, a proto, že jeden Vigo vydá jako 3,8 procenta z vás všech, tak jste předčili Einsteinova očekávání. A pro dnešek si tedy budete luštit jen do vlastní kapsy a

zůstaneme pro jistotu u obrázků. Takže najdete mezi dvěma obrázky s mimozemšťany **6 rozdílů**

morče

Samá boda

Přihořívá. Hoří. Prozradím vám, že jste našli poslední rubriku vevařichrukouprávědržícího Týpka. Jestli ho ovšem nečtete odzadu. Ještě než přistoupíme k tomu hlavnímu, měl bych vyřídit jeden vzkaz. Je od mého kolegy, který do mě pořád hučí, abych vám vzkázal toto: **bydlo**. Každý si to vyložte, jak chcete.

A teď k jádru věci. Body. Abych nezdřívoval, tak si pořadí přečtěte sami, jenom bych chtěl vyzvednout práci Jany, která v posledním měřeném úseku (od posledního Týpka) ztratila 2 body na Pana Dokonalého. Taky se do závodu přidali další soutěžící, konkrétně čtyři. Necháme se překvapit. Do Ohně zbývají poslední dva výlety, tak se snažte vylovit poslední bludištěáky (bodyšťáky). Máte posledních pár šancí.

Pampalá a mějte se fanfárově.

Bill Body (Vigo a Bužu)

BODOVÁNÍ

DRUŽINY

1	Kamzíci	144
2	Tygři	103
3	Delfíni	94
4	Zubři	49

JEDNOTLIVCI

	Pan Dokonalý	427
1	Péča	(DE) 329
2	Jana	(DE) 311
3	Helmut	(TY) 297
4	Cvali	(TY) 227
5	Jake	(KA) 215
6	Ajdam	(KA) 214
7	Sebík	(ZU) 157
8	Kazach	(KA) 152
9	Matěj	(ZU) 90
10	Kryštof	(ZU) 30
11	Bára	(KA) 14
12	Zuzka	(KA) 11
13	Radka	(KA) 9
	Tomáš	(TY) 9

KOČOVNÍK & OSMAK

